

várost. Hódot az előző hiteles levelek még világosan falunak írják. Attól fogva azonban, hogy földesura Vásárhelylyel egyesítette, a hely következetesen mint város említetik. Így írják azt Hunyadi János, Mátyás király és Szilágyi Mihály. Ez az egybeolvadás juttatta Hódot enyészet sorára. Hogy pedig ez egyesülés szabad akarat ténye s nem az elpusztulás következménye volt, onnét következtethető, mert a pusztá helyek emléke és területe mind határunkban, mind másutt később is sokáig fen szokott maradni: a fenforgó esetben pedig nincs egyetlen egy dülője vagy zuga sem a határnak, mely különösen Hódról neveztetnék.

Ez a teljes beolvadás a mellett tesz bizonyosságot, hogy a két hely határai merőben összeestek, vagyis hogy Hód eredetileg is szorosán Vásárhely mellett feküdt, még pedig a Hód tó északkeleti partján: mert csak így lehetett róla Makón egy utat vagy utcát elnevezni s így fekkent Hód-mezeje közvetlen Makó határa mellett, a mint ezt a Csanád nemzetség osztálylevelében fentebb láttuk. Hód helyét tehát Újvároson, városunk mostani egyik külvárosában, a Bercsényi-utca mentén, a nazarénus gőzmalomtól a Káposztás-temetőig elnyúló parton, kell keresnünk, hol t. i. a régi Vásárhely temploma is feküdt.

Hód-Vásárhely város.

I. Vásárhely.
